

عنوان مقاله:

ارتباط خودکارآمدی، تفکر انتقادی، سبک های تفکر و هوش هیجانی با پیشرفت تحصیلی دانشجویان پرستاری

محل انتشار:

مجله مراقبت و سلامت در اتاق عمل ابن سینا، دوره 22، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

جمال عاشوری

خلاصه مقاله:

مقدمه: پیشرفت تحصیلی متأثر از متغیرهای زیادی است. از مهمترین آنها می توان به خودکارآمدی، تفکر انتقادی، سبک های تفکر و هوش هیجانی اشاره کرد. این مطالعه با هدف بررسی ارتباط خودکارآمدی، تفکر انتقادی، سبک های تفکر و هوش هیجانی با پیشرفت تحصیلی دانشجویان رشته پرستاری انجام شد. روش کار: این مطالعه توصیفی - تحلیلی از نوع مقطعی می باشد. جامعه آماری این پژوهش شامل همه دانشجویان رشته پرستاری دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین - پیشوا بود. در کل ۱۴۰ دانشجو (۹۶ دختر و ۴۴ پسر) رشته پرستاری به روش تصادفی طبقه ای انتخاب شدند. همه آنها پرسشنامه های خودکارآمدی عمومی شرر، تفکر انتقادی ریکتس، سبک های تفکر استرنبرگ و هوش هیجانی بار-آن و همکاران را تکمیل کردند. داده ها با روش همبستگی پیرسون و رگرسیون گام به گام و با استفاده از نرم افزار SPSS/۱۹ تحلیل شدند. یافته ها: خودکارآمدی ($r = 0.46$)، تفکر انتقادی ($r = 0.17$)، تفکر اجرایی ($r = 0.37$) و هوش هیجانی ($r = 0.21$) با پیشرفت تحصیلی رابطه مثبت و معنادار داشتند ($p > 0.05$). در یک مدل پیش بین صرفا خودکارآمدی، تفکر اجرایی و هوش هیجانی توانستند حدود ۳۹ درصد از پیشرفت تحصیلی را پیش بینی کنند. خودکارآمدی پیش بین بهتری از سایر متغیرها برای پیشرفت تحصیلی بود. نتیجه نهایی: بنابراین خودکارآمدی، تفکر اجرایی، هوش هیجانی و تفکر انتقادی به ترتیب با پیشرفت تحصیلی رابطه مثبت داشتند.

کلمات کلیدی:

Educational Status, Emotional Intelligence, Self-Efficacy, Thinking, وضعیت آموزشی، تفکر / کارآمدی، هوش هیجانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1884109>

